

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.

Előfizetési pénzek és reklamációk Rónal Frigyes kiadó címére küldendők.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona, egyes szám ára 20 fillér.

Nyitólár sora 40 fillér.

Hirdetés nagyság szerint.

XXIX. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRITS LAJOS.

34. szám.

A helyes pályaválasztásról.

(dr.) A szülő, tanító, orvos vállalva kölcsönösen avatkozzanak a pálya megválasztásába ott, ahol veszély fenyegeti az illető egyént.

Közönségünk pedig keresse fel maga a tanítót, de különösen az orvost, kérje ki a tanácsát a pályaválasztás kérdésében. Haladás van — ma már ezen a téren, sok a mulasztás még, de mint a házasság kérdésében intelligens család megköveteli, hogy az illető völegény orvosilag megvizsgálassa magát, — nagyon helyesen — úgy a pályaválasztás előtt kérjük ki az orvos tanácsát. Ez csak boldogságunkat fogja elősegíteni.

A középiskolai nevelés csak haladjon tovább is, ha nem is teljesen a régi uton, kissé praktikusabb, realisabb irányban, de az ideált tartva szem előtt, ne a kongó pénzérték legyen a cél; megélhetés, a jövő biztosítása legyen a célunk, ne rideg amerikai állásponton legyünk, csak a „business-t” tartva szem előtt, tartva szem előtt a finomabb gondolkodást.

Főleg a szabadban végzett testi munka emeli a szervezet ellenálló képességét, izomzatunkat fejleszt, mellkasunk domborodottabb lesz, tüdőnk kapacitása nagyobb lesz, összes életfunkcióink élénkebbek lesznek. Alvás tökéletes. A szellemi élet munkájánál, a munkájával járó kevés mozgás folytán az összes vegetatív (tengéleti) életfunkciók silányabbak, izomzatuk petyhüdt lesz, visszafelődik, a szellemi munka zsirunkat fogyasztja, arcszínünk rosszabb lesz, soványabbak leszünk. A kellő leosztással azonban megtalálhatjuk a középutat.

A szellemi élet munkája töltésén sok időt a szabadban, a pihenőjét mozgással, a sportnak bármely nemével töltsd el, szervezetének fejlődése kívánja ezt, ne engedjük meglevő izomzatunkat visszatej-

lődni, testi ellenálló képességünkre ügyeljünk, ne hogy az első vihar ledöntse a fejlődésben levő ifjút, avagy a tanulmányait befejező férfit.

Nézzük a pályaválasztással kapcsolatban az öngyilkossági eseteket, hogy mily számban visz egy rosszul megválasztott hivatás e szomorú véghez.

Komoly lapja ez a szellemi munkávilágnak s főleg a kezdő diplomásoknak. Sok esetben, ha kutatunk, mit találunk, szűk látókörű, kevés képességű fiatalit kényszerítenek értelmi pályákra, jó iparos, kereskedő lett volna belőle, övéinek nagy öröme, a túlfeszített idegzet kezébe adja a fegyvert. Kapkodott ide-oda az illető, sikere nem lehetett. Majd meg készen lett az illető, niucc meg a „savoir vivre”-je, a türelme, magas célokat keres hamar, ezt nem lehet oly könnyen elérni, a vég egy gyenge percben a fegyver. Majd meg mit látunk! A tanuló ifjuság korán kezd áldozni Ámor-nak s rendszerint ez feldulja idegzetét, fegyverhez nyul. Nincs még meg az idegzet érettsége, fejlettsége e korban. Egy-egy ideges perc, egy helytelen kóros érzése annak az ideges fiúnak s a fegyver csattan, boldogsága egy családnak sirba jut. Hagyjuk a komoly szerelmi viszonyokat későbbi élet-évekre, ne keressünk éretlen fejjel komoly életelőt.

Franz Chyle Wienben 100 halálos öngyilkossági esetet vizsgált át, egyik esetben sem lett a boncolásnál elmebeteg találva. 70% az erkölcstelen nevelés áldozata, 90% a társadalmi viszonyok áldozata. 1905-ben Magyarországon 3516 öngyilkos volt, sok tekintetben, a helytelen pályaválasztás és a környezet volt oka ennek.

Most pedig egy új fejezetre térjünk át, nézzük meg azon számadatokat, hogy az egyetemi pályákon hogyan oszlanak meg az egyes hivatási ágak.

1905. tanévben 4465 tanuló tett érettségi Magyarországon (Horvátországban 498), felső kereskedelmi érettségi tett 1542.

Felsőbb tanintézetekben 1905-ben a jogi karon 3848, az orvosi karon 949, a bölcsészeti karon 1472, a gyógyszerészi karon 196 tanuló volt beírva.

Kolozsvárt 1646 jogász, 140 orvos, 297 bölcsész, 37 menny. tan., 70 gyógyszerész, 1336 technikus.

Jogakadémiába beírva volt 1739. Ebhez női hallgatók 218. 40 orvosi és 128 bölcsész.

1905-ben budapesti tud. egyetemen oklevelet nyert 231 jogtudor, 127 orvos, 50 bölcsész, 50 államtudor, 82 gyógyszerész.

Kolozsvárt 509 jogtudor, 248 államtudor, 14 orvos, 11 bölcsész és 3 gyógyszerész.

A műegyetemen 1905-ben 114 mérnöki, 25 építési, 120 gépészmérnöki és 11 vegyész oklevelet — 270.

Mit látunk ezen számokból, míg 1844 — 5494 jogász volt beírva az egyetemre, addig csak 1336 technikus volt beírva a technikán. 746 jogtudori, 298 államtudori oklevél áll 1044 jogi oklevéllel szemben.

Jogásznemzet vagyunk, a mult hibáját, a társadalmi felfogás eltévelyedését konstataálhatjuk még mindig, ebből okuljon a józau fiatalság és ne keresse fel főleg a jogi pályát, a praktikus, ipari, kereskedelmi, gazdasági, földmívelői és egyéb rövidebb pályákat vegye számba és csakis abban az esetben lépjen egyetemi pályára, ha igazán benső kényszer viszi oda, igazi képesség, egészséges szervezet.

A tanuló ifjuság és az alkohol.

(Gy) Etelben-italban csakis azok a mi természetes tápszereink, amelyeket maga a bölcs anyatermészet főtáptermékeként elénk szab; ilyenek

Tárca.

A szivet, a szivet...

Irta: Zoltán Vilmos.

A szivet, a szivet,
Oh azt meghacsáld!
Kincs az, mit az Isten
Egéből földre küld.
Száz kincserező közt
Egy éri csak el...
Kincs az, mit szeretni,
Ügybecsülni kell.

Elreszteni könnyű,
Megelni nehéz.
Drága, de törékeny,
S gyenge az egész;
Kíméletlen kézzel
Csak egy karcolás,
S nem segíthet rajta
Több a sírdís...

S ha egy rossz szaraddal
Osszatörted azt,
Száz jó szavad sem hoz
Már rá több turaszt,
És bár tenmunkádra
Szemed síra néz:
Tört szívből már nem lesz
Sohasem egész.

A persely.

Irta: Sárányi István.

Hosszú és elegáns fiú volt Kinál Tihamér, a mi ötödik osztályunk kitűnő tanulója. Nehogy azonban toglomzavar támadjon, eleve kijelentem, hogy ez a kitűnőség nem Tihamér ur észbeli kvalitásait célozza. Neki nem voltak tudományos ámbíciói s ha valami istenes, de csak ember a kétemeletes gimnáziumot bekeni hájjal s valami éhes kutya arra jön és mageszi — a mi Tihamér

mér barátunk bizonyára kékvókot táncol örömeiben. Nem mondta ugyan soha, de meg vagyok győződve róla. Minden osztályt kétszer járt, hogy annál alaposabban beférkőzhessenek az adta-tránya studiumok rejtelmeibe. Ennek tehát az ő okáért nem nagy becsülete volt tanáraink előtt, de mi akik a látszatnak szívesen áldoztuk fel a lényegét, annál inkább megcsudáltuk. Kutya-kutyánszki, nem csakélység az, mikor valaki még a szultánkegyérré is azt mondhatja, hogy: Az nekem bliktri! Ugy rántam már, mint ti a soroksári kenyérré!

Persze. A Tihamér ur papája fűszeres volt, de olyan előkelőbb fajta, aki aranykeretű cvikkereu nézi a világot hatszobás lakásban lakik s Wertheimszekrényében tóvel-heggyel állanak a milliók. Egyszóval, szörnyű nagy ur, akinek még a főpolgármester is előre köszön:

— Alázatos szolgálja, nagyságos uram, hogy szolgál becses egészsége?

Amint ebből is kitetszik, Tihamér ur még sem volt valami számár legény. Akinek egy milliónyi öröksége van a tarisznyában, az, ebben a gézengúz világban eleve okos ember. Itjabb Kinál ur is az volt. Ezüstveretű pénztárcáját sohase „gyalázta” meg rézpénz. A legkisebb aprópénz korona volt benne. A tiszkoronás, éles csengésű aranyakról, a sühogó bankókról állalk említést tenni, mert oktalan irigységet támaszthatnak azokban, akik csak azért nem verik fogaikhoz a fillért, mert foguk ugyan van, de állérük egyáltalán nincsen.

Tihamér urnak volt. A kedves ura-ajja kasszája eresztett bőven. Az arany kronométere meg igazi szenzáció volt. Ez a kronométer mindnyájunk büszkesége és mindnyájunk öröme volt akkoriban. Ha a latin-tanár benne volt a szekundaosztogatásban, csak Tihamér ur felé küldtük epedő, esdő tekintetünket: hány perc van még hátra abból az ítélet-órából? Es Tihamér ur meg-

názta a kronométert, aztán kimutatta öt piszkos ujján: Három perc... Bátorság... Mindjárt vége lesz a torturának...

Egyszer aztán, ugy február elején vége lett a Kinál Tihamér négy és fél éves dicsőségének. Új diák jött az osztályunkba, bizonyos Kornreich Józsi nevezetű. A félév elején az igazgató vezette be hozzánk s azt mondta:

— Bemutatom nektek Kornreichot. Eddig beteges volt, hát, mint magantanuló, talan szorgalmaskodott a szüleinél. De hogyan szorgalmaskodott! Különbö tapasz-talni fogjátok majd, hogy mi az a jótanuló. Csak azt ajánlom a figyelmetekbe, hogy jó lesz, ha új pajtásokat mindenben követitek. Magatoknak fogtok használni vele. Szervusztok!...

Leesett az állunk. No, még ilyen installációt sem hallottunk, mióta nadrágban járunk. Ki és mi ez a Kornreich, hogy ennyire meghajtják előtte a gimnázium zászlóját?

Tapasztaltuk biz' azt nemsokára. Eppen olyan szép, éppen olyan elegáns volt, mint Kinál Tihamér, csak abban különbözött tőle, hogy Tihamér ur szekundára telett mindig, Józsi pedig jelesre. Tíz perc alatt aztán mind a ketten megmutattak, hogy van mit aprítani édes apjuknak a tejbe. Szinte versenyeztek, ki legyen köztük a jótékonyabb? Józsi halomszámra vette a peracet, almát, kiflit s ugy osztogatta azok között, akiknek a jó istenke a tízóraijáról megfélekedett, hogy öröm volt nézni. Tihamér barátunknak komor felegek vonultak a homlokára: ez a nyimnyám zsidó hovatovább megtépázza négyéves tekintélyemet. Csak azért sem hagyom el magamat! S hogy megmutassa, mennyivel különb legény Józsinál, haragjában megvette az egész mozgókonyhát s a tartalmát szétesztogatta a folyosón. Persze, mi örültünk a nemes versengésnek, csak a szü-

a főzelékek, a tojás, a hús, a liszt, a tej, a gyümölcs, a friss ivóvíz stb. Aki természetsszabta megfelelő anyagokkal táplálkozik, testben-lélekben egyaránt erőteljes individuumként szerepel aztán úgy maga, mint leszármazó utódaiban egyaránt. Sajnos, manapság már a tanuló ifjuság tetemes százaléka is, a nem természetes életmódook útján tévelyeg. Lépten-nyomon találkozunk serdülő fiatalokkal, akik a bort, a sört, a pálinkát is, legkivált utóbbiak édesített méreggyártmányait élvezettel fogyasztják. Az alkoholfogyasztó ifju nemzedék előbb-utóbb időnek előtte elenyevod, elernyed. A pillanatnyi felhevülést előidéző alkohol-évezetek, az ifjuság amugy is lobbanékony vérét feltűzeli, sajnos, végeredményében ez legtöbb esetben a testet, lelket, idegeket egyaránt előli önfertőzés tévelygő útjaira taszítja még a legnemesebb intenciók csiráival életpályájának induló ifjut is!

Az alkoholelleses mozgalom legüdvösebb utakon ott halad, ahol az ifjuság alkoholfogyasztása ellen száll sikkra, minden néven nevezendő fegyverével. Az alkoholtartalmú italok, rövidebb-hosszabb, de mindenkor biztosan bekövetkező idő alatt első sorban meggyöngyítik az emberben, főként pedig az amugy is hajlékony gyermekifjában az akarat-erőt, abnormis pezsgésbe hozzák vérát, hatalmukba ejtik valójá egész idegrendszerét s így egyéb idegekkéi együtt, megmátelyezik agyvelejét is. Százszorta rombolóbb az alkohol mérge a gyermek ifju szervezetében, mint ezerannyi felnőtt egyénében. Az ifjában életre kelő aijas, állatias gondolatok rugója majluem minden esetben az alkohol, amely a legéberebb lelkiismeretet is képes elaltatni; pedig a lelkiismeret intő hangja nem más, mint a mi egyetlen megbízható erkölcsi örünk, ha azt is mámorba ejtjük, a legszilárdabb morális alap, amelyen állottunk, az ingovány fertőjébe sülyed.

Az alkoholt mindennapi élvezete, ha még oly csekély adagolásban is történik, a testi és az erkölcsi egészséget ifjunál, idősebbnél egyaránt aláássza. Amelyik ezek közül a lejtőn tovább halad, az többé vissza nem retten a kicsapongások egyetlen nemétől sem, előbb-utóbb a bűnök útjára téved, hogy legtöbb esetben aztán a börtönben vagy öngyilkossággal végezze sokat zaklatott életét.

Az ó-görög bölcsék legkiválóbbja, Jézus, mélyreható erkölcsanításai előtt 400 esztendővel, már elkeveredetten kikel az olyan ifjak ellen, akik nagykorúságuk előtt borral élnek. A sört és pálinkát a klaszikus ó-kor görög népe még nem ismerte. Plátó így szól egyebek közt: „mire való azt a lángoló tüzet, ami az ifju valóját betölti, tüzes erejű italokkal még fokozni? Sokkalta cél-szerűbb az amugy is tulheves ifjuság pezsgő erejét fárasztó, nehéz munkával lekötve és egyensúlyban tartani. Ha a törvényhozás nem hoz tilalmat az italban tobzódó ifjuság ellen, előbb-utóbb degenerálódik a görög nép!”

Plátó aranyigazságai azóta is ezerszer elhangzottak a pusztában kiáltozóknak szavaiként. A kulturvilág Plátóra ügyet nem vetett, de aztán meg is semmisült kulturájával együtt Ninive, Karthágó, Róma, Bizánc, utóbbi még nem is olyan rég a megsemmisülhet előbb-utóbb London, Páris, Berlin is a világ egyéb metropolisáival a azok alkoholban tobzódó generációjával együtt!

Rendkívül káros hatással van a gyermekifjura a túlfűszerezés és túlzásos éledelek élvezete is; egyrészt meggyöngyítik ezt az emberi vér oly lényeges

életlani feladatot betöltő tápsói, másrészt pedig a túlfűszerezett, túlzásos éledelek fokozzák bennünk a szomjuság érzetét is s így önként érthetően nagyobb alkoholfogyasztásra ösztökélnék.

A káros diéta, a helytelenül megválasztott és adagolt étel-italnemű, nemcsak az emberi szervezet fölépítésénél hat több oldalról bénítólag, hanem egyben előmozdítja az ugynevezett fiatalkori bűnöknek s így épen annyi kárt okozhat a zsegekori ifjában, mint amennyit azzal okozunk az ifjuságnak, ha azt magára és felügyelet nélkül hagyjuk. Az iskola s a gyógy-pedagógia helyes irányelvei meg nem tőrhetik azt, hogy a gyermekifju felügyelet nélkül maradjon, bár csak pillanatokra is. A tanuló-ifjuságot leghelyesebben úgy fogjuk emberré nevelni a szó igazi, nemes értelmében, ha azt folyton-folyvást foglalkoztatjuk, hol oktatva, hol testedzőleg, hol pedig megfélelően nemes szórazoktatásokkal.

Italban bizonyos változatoságot az emberi szervezet alig nélkülözhet, ha már alkoholtartalmú italt a gyermekifjunak nem is adhatunk, ott van azért megfelelő pótlásul: a tej, az iró, a limonádé, a higitott gyümölesszörpök stb. A természetes gondolkozásu ifju, ha az alkohol még meg nem mátelyezte, sokkalta örömelebb fogyasztja az elősorolt italpótlékok bármelyikét, mint a savanyu borokat, a keserű sört s a belsezveket s a torkot egyaránt égető, rossz pálinkát. Ezer példával igazolhatom, romlatlan lelkü tanítványok sorából vett esetekkel, hogy leggyötrőbb szomjuság alkalmával is a limonádét, a málnaszörpöt, a hideg tejet, mindenkor fölsje helyezi az ifjukor a bornak és a sörnek. E mellett az ilyen ártalmatlan hűsítő italok vért adó s fentartó tápsó tartalmuknál fogva is, sokkalta előnyösebben hatnak az emberi szervezetre, mint akár a szomorodni bor, akár pedig a salvátor-sör oly nagyon felmagasztalt legjobb termékei is. Egyes-nyes orvosi utasítás és rendelkezés-ek nélkül, a serdülő ifjuságnak adott itallal, magunk egyengetjük az útját annak a sok szenvedésnek, amit az ital rabjává lett ember élte későbbi folyamán oly megdöbentően szomorú arányokban elviselni kénytelen, ha ugyan időnek előtte össze nem rokad az ellentállásban megtört testi és lelki szenvedéseinek óriási sulya alatt!...

Városi ügyek.

2474/1909. Hirdetmény.
Sarkai és bucuni községek jégkárosultjai javára könyöradományokat elfogad a polgármesteri hivatal.
Közeg, 1909. augusztus hó 2.
A polgármester h. szabadságon:
Jambrits Lajos,
v. főjegyző h.

2146/909. Hirdetmény
Fikérem mindazokat, kiknek birtokában a törökidőkből való keleti kőzratok, kódexek vannak, hogy azokról, mivel a tudomány érdekében nagyon fontos volna ily kéziratok, kódexek tartalmáról tudomást szerezni, a város polgármesteri hivatalában jelenlést tenni az érdekelteknek, hol a további felvilágosítást is megadják.
Közeg, 1909. július hó 6-án.
August János,
polgármester h.

2175/909. Hirdetmény.
A sikernémák heves vármegyei intézetének segélyezésére adományokat elfogad a polgármesteri hivatal.
Közeg, 1909. július hó 17.
Polgármester h. szabadságon:
Jambrits Lajos
városi főjegyző h.

Józi mosolygott s elővett egy huszkoronását. Tihamér reszketett, de ha meghal is... elővett negyven koronát.
E percben ért oda az igazgató a persellyel. Előbb Tihamér urnak tartotta oda. Az nagyképpel belegyömösöztől husz fillért, koronát, ötkoronát, aranyat, bankót, mindent s büszkén, gögösen fordult Józi felé. Az pedig... Nos, Józi a huszállérest beledobta a perselybe, a többi pénzt pedig visszavette a tárcájába.
Eltojított vilogás hallatszott. Tihamért ajúlkozás környékezte. Mikor magunk maradtunk, ráfordmedt Józi sira veszett haraggal:
— Te, te!...
— Mit akarsz?
— Miért nem tetted az egész összeget a perselybe, mi?
— Mert a pénz nem volt az enyém. Arra küldte az apám, hogy kifizessem a kosztadónémát. Csak meg akartalak leckézteni. Amint látod, ez teljes mértékben sikerült. Különbem megvigasztallak: ha te csak hencsésből adtad oda azt a sok pénzt, légy nyugodt, az Isten szivesebben látta az én huszálléremet.
Most már nem nevetünk. A hatalmi- és tekintély-kérdés el volt döntve. Tihamér ur ugy ment haza mint egy leforrázott kutya. Mi pedig levontunk az esetből egynémely tanulságot. Remélem, ez az olvasónak is sikerül.

leink hűmmögtek odahaza. Ugyan mivel zabálja teli magát az a kölyök az iskolában, hogy még a krupliszupajz sem kell neki ebédre?
A nemes vetekedés így tartott két hónapig. Mindnyájan éreztük, tultuk, hogy a hatalmi kérdésnek el kell dölni nemsokára.
— A gyermeknapon meglátjuk majd, ki a gazdagabb — mondta Tihamér ur sótéten.
A gyermeknapon az iskolában maradtunk. Reggel az igazgató bejött az osztályba s egy persellyel végig járta a padokat. Hatosok, koronák, tizfilléresek potyogtak a badogszelencébe s nagyot koppantak, csörrentek, mintha mondanák: kotty, kopp, kopp-kotty, köszönjük szépen!
De ki gondolt most a misztikus hálálkodására, mikor Tihamér ur és Józi e percre tüzték ki a nagy leszámolást? Mindnyájan őket néztük. Leghátul ültek, egy padban. Tihamér ur sápadt volt és ideges, Józi nyugodt és mosolygós. Tihamér ur nézte, Józi kített maga elé husz fillért.
Tihamér kettőt.
Józi a zsebébe nyult s kihalszott belőle egy koronát.
Tihamér ur maga elé csapott kettőt.
Józi tárcáját vette elő most a egy ötkoronását biggyesztett a többi pénze fölé.
Tihamér izzadó homlokát törülgetve egy tizkoronásat tett maga elé.

2628/1909. Hirdetmény.
Közhirre teszem, hogy az 1909. évre érvényesített hadmen-társági díj kivételét lajstrom, a szombathelyi pénzügyigazgatóság 29630/1909. II. sz. rendeletére f. évi augusztus hó 16-tól augusztus hó 24-ig a városi adónivaltalban közszemlére ki van tűve.
Közeg, 1909. augusztus hó 15-én.
Jambrits Imre,
adóügyi tanácsos, számvésztő

Hirdetmény.
Közeg város polgármesteri hivatala által közhírre teszem, hogy a városi rétek sarju terméseinok nyilvános árverésben leányi elárvereztetése f. évi augusztus hó 22-én történik.
Az árverés kezdete a felső réten d. u. 2 órakor, az alsó réteken d. u. 4 órakor.
Közeg, 1909. augusztus 17-én.
Jambrits Lajos,
főjegyző h.

Hírek.

— A király születés napja. A szokásos ünnepszeg keretében ünnepelte meg Közeg város királyunk 79-ik születés napját. A kora reggeli órákban a tűzoltózenekar járta be a város utcáit. Reggel 9 órakor a Jézus-Szive templomban ünnepi mise volt, melyet Kincs István apátplébános fényes papi segédlettel végzett. Az istentiszteleten megjelentek a katonai és polgári hatóságok vezetői a tisztikarral illetve, a tisztviselőkkel és nagyszámu ünneplő közönség. A templom előtti téren a honvédség díszszázlójaja foglalt helyet Nedeczky Rezső százados parancsnoksága alatt. Az isteni tisztelet végzetével a katonák Jamborffy Kálmán nyugalmazott cs. és kir. vezérőrnagy előtt diszmeneteltek. Délben a honvédtiszti étkezdében díszebéd volt, melyre a polgári hatóságok vezetői is hivatalosak voltak.

— A polgármester hivatalban. August János h. polgármester szabadságának leteltével e hó 18-án újra átvette hivatalát.

— A király elismerése. A király elrendelte, hogy Kabina Vilmos főhadnagynak, a községi katonai alreáliskola tanárának, legfelsőbb megelégedése tudtul adassék.

— Uj hadnagy. A király augusztus hó 18-ával Móhr Bélát, Móhr Vilmos községi nagykereskedő és városi képviselő fiát, a szombathelyi 11. számú huszárezredhez hadnaggyá nevezte ki.

— Községe helyezett hadnagyk. Csébin Pál, Gerlits Ede és Lenk Frigyes m. kir. honvédhadnagyk Sopronból a községi honvédszázlójához helyeztettek át.

— Áthelyezett hadnagy. Perger László, a községi honvéd zászlóalj hadnagya zászlóalj segédtiszt, a soproni honvéd gyalogezredhez Sopronba helyeztetett át Perger hadnagy áthelyezését csak sajnálattal regisztráljuk, mert személyében társadalmi életüknek egy kedvelt tagja távozik városunkból.

— Uj zászlóalj segédtiszt. Perger László hadnagy áthelyezésével Hofhauer Jenő hadnagy lett a községi honvédszázlójaj segédtisztja.

— Névmagyarosítás. Wurst Imre, Ernő és Márta községi lakosok „Vértess”-re magyarosították nevüket.

— Lónyay grófné (Stefania főhercegnő) látogatása Krondorf-Sauerbrunnban. Augusztus hó 5-én délután Lónyay Stefania grófné belgái hercegnő, Karlsbadból, ahol jelenleg időzik, Gageron báróné udvarhölgy, Wátjen amerikai konzulátus és neje társaságában automobilon Krondorf-Sauerbrunnba érkeztek. A magyar és belga ünnepélyes díszben levő forrásnál a kutvállalat vezetője fogadta és az ő nevével „Főhercegnő Stefania” forráshoz vezette. Saját kivánságára az egész tisztviselői kar bemutatkozott, valamint az egész vállalathoz tartozó helyiségeket kívánta megtekinteni. E körmenet alkalmával legjobban érdeklődött az éppen elérészületben levő amerikai nagy kivitelle. A teánál ő kir. fensége megjegyezte, hogy mindig csakis a kiváló jó Krondorft fogyasztja és ugy a látottakról, valamint a romantikus vidékről nagyon hízegően nyilatkozott és ötnegyedórai tartózkodás után kíséretével együtt Karlsbadba visszautazott.

— Véssey Sándor installációja. Szerdán iktatták be Sopronban fényes ünnepszegbe Véssey Sándort, a dunántúli evangélikus egyház uj felügyelőjét Iúsz Lajos örökébe. A beiktatáson a községi ág. evang. egyház-község a felsővasi esperesség küldöttségében volt képviselve. Az installáció ünnepélyére városukból számsosan felrándultak Sopronba.

— Kereskedőink és iparosaink értekezlete. A községi kereskedők és iparosok mult vasárnap Freyberger Sándor szappangyáros és bórkereskedő kezelményezésére és meghívására értekezletre jöttek a városház közgyűlési termében. Az értekezlet tárgya volt a községi-soproni vonalon folyó évi augusztus hó 15-ével életbe lépett uj vasuti menetrend. A régi menetrend szerint ugyanis a közeli sopronmegyei községek lakóinak a délután 2 órakor Községe érkező vonattal, mely 4 óra után indult vissza, kedvező alkalmuk volt városunkba jönni, hogy itt szükségleteiket beszerezzék, mire 2 teljes óra állott rendelkezésükre. Az uj menetrenddel azonban kereskedőink és iparosaink ezt a bevásárló közönséget elvesztik, mert most a vonat délután fél 4 órakor érkezik meg, s alig egy fél órára rá már vissza is megy. S ha most valaki Sopronmegye szomszéd községeiből Községe akar jönni, kénytelen már reggel bejönni s egy egész upot itt vezetgetni, mit azonban aligha tesz meg, hanem a kedvező összeköttetésnél fogva inkább Sopront keresi fel bevásárló forrásul. A sérelem tehát kézzel fogható. Az értekezleten élénk eszmecsere folyt a tárgyról s végre is abban állapodtak meg, hogy felkerde az értekezlet a városi hatóságot, hogy rendkívüli közgyűlés hívassék össze, hogy a sérelem orvoslására szükséges intézkedések hivatalból tétessenek meg.

— Rendkívüli közgyűlés. Abból az értekezletből kifolyólag, mely mult vasárnap a városház közgyűlési

termében volt a kőszeg-soproni vasút új menetrendje ellen való állásfoglalás tárgyában. Kőszeg város képviselőtestülete rendkívüli közgyűlést tartott kedden délután, melynek napirendjén egyetlen tárgyként szerepelt a menetrend ellen való állásfoglalás. A közgyűlés, mely eléggé látogatott volt, magáéva tette kereskedőink és iparosaink sérelmeit s egyhangulag azon határozatot hozta, hogy a kőszeg-soproni vasuton e hó 15 ikével életbe lépett menetrend megváltoztatása érdekében feliratot intéz a m. kir. kereskedelemügyi miniszterhez s megkéri, hogy a régi menetrendet állítsa vissza és egy negyedik vonat indítása iránt is intézkedjék. Felkéri egyben Vasvármegye főispánját dr. Bezerédj Istvánt és Laehne Hugó országgyűlési képviselőt, hogy Kőszeg város ezen ügyét hathatós támogatásukkal pártfogolják. Mint értesülünk, a szomszédos sopronmegyei községek szintén foglalkoztak az új menetrenddel s elhatározták, hogy csatlakoznak a kőszegi mozgalomhoz s erről szóló határozataikat Kőszeg város képviselőtestületének is megküldik.

— **A kőszeg szombathelyi vasút államosítása** elé új akadályt gördít a máv. A megegyezések már az összes részletkérdésekre kiterjedtek, a jegyzőkönyvet kölesőnösen alá is irták, amikor most újabb „aggályokkal” állt elő az államvasút. Az elsőbbségi részvények kisorsolása után való állapot és tartaléktöke hovatordítása aggasztja mávot és a kőszeg-szombathelyi vasutársaság igazgatóságához intézett leiratában a kérdések tisztázását kívánja. Kőszegen a máv. ezen aggodalmában a vasút átvételének halogatását látják, minthogy a felvetett kérdés a vasút engedélykérésében teljesen tisztázva van és így annak felvetése nem lehet más, mint a vasút államosításának hátráltatása.

— **Kabarett előadás** volt pénteken este a Mulató nagytermében. *Feldi Boriska* operett énekesnő *Zoltán* tenorista, a szombathelyi színház kiváló tagjai és *Zoltán Jenő* hírlapíró tették élvezetessé és igazán művészié azt az estélyt. Kár, hogy a nagyközönség csak rosszul sikerült falragaszok útján vehetett tudomást az estélyről, mely megfelelő és a helyi viszonyokhoz mért előkészületek és értesítésekkel, nagy közönséget lehetett volna biztosítani az estélynek, mit egyébként meg is érdemelt volna.

— **Hangverseny.** Jurawetzky Ferdinánd a berlini opera baritonistája, ki szabadságát Kőrmenten rokonainál tölti, kellemes estét szándékozik nekünk csütörtökön f. hó 26-án a Mulató nagytermében szerezni. Fellépése alkalmával a következő városokban aratott már nagyobb sikert: Bécs, Prága, Laibach, Bielitz és Berlinben, a hol gyönyörű énekét zajos tetszéssel fogadta a közönség. A hangverseny alkalmával még a következő urak tognak közreműködni: Dr. Sissovic Miklós, ki Jurawetzky énekszámait fogja zongorán kísérni. Mathiasz Arthur szentgotthárdi gimn. tanár, celloművész és Pavetits Manó kőrmentei polg. isk. tanár, hegedűművész. A műsor a következő: 1. Leoncavallo: Prolog a „Bajazzo” című operából. Eneki Jurawetzky Ferdinánd. 2. Schubert: „Trio.” Előadja Mathiasz Artur, Pavetits Manó és dr. Sissovic Miklós. 3. Műdal: „Miért vagy másé.” Eneki Jurawetzky Ferdinánd. 4. Faust: Nyitány, hegedűszóól, Előadja Pavetits Manó. 5. Löwe: „Tom der Reimer” (Ballada) Eneki Jurawetzky Ferdinánd. 6. a) Bach: „A tavasz ábredése.” b) Schumann: „Trümelei.” Cellón előadja Mathiasz Artur. 7. Schubert: „Ständchen.” Eneki Jurawetzky Ferdinánd. 8. Mozart: „Trio” Előadja Mathiasz Artur, Pavetits Manó és dr. Sissovic Miklós. 9. Verdi: Aria az „Alarcos bál”-ból. Eneki Jurawetzky Ferdinánd. Jegyek előre Róth Jenő könyvkereskedésében kaphatók.

— **Mozi.** Jövő héten *Misztik* Lajos nagy mozgóképfénykép színházával Kőszegre érkezik és a városmajornban fogja esténként a legújabb képsorozatokkal szórakoztatni a közönséget.

— **Elmaradt bucsujárás.** Megirtuk, hogy e hó 23-ával zarandoklat indul városunkból Mária-Zellbe, a zarandoklat azonban a jelentkezők csekély száma miatt elmaradt.

— **Vadászjegyet váltottak:** dr. Bárdos Remig, Bass Rezső, Lüttger Arthur, Unger Elek, Brenner Lajos, Burza Árpád, Sohár Ottó, Höllriegel György, Hunyor László, Gürtl Ódon, Bilisits Ferenc, Kistaludy Karoly, Pulay István, Perger László, dr. Havas Gyula, Pimmer György, Knaute Rezső, Czeke Gusztáv, Pfeffel János, Koch Béla, Seidl Rezső, dr. Szemző Sándor, Chernel István és dr. Stur Lajos.

— **Az új végrehajtási novella.** Augusztus hó 9-én volt egy éve annak, hogy az új adóvégrehajtási novella megszületett azon feltételt is tartalmazva, hogy mindazok, kik követeléseiket 1908. évi augusztus hó 9-től számított egy év alatt bejelentik és fogantatosítják, azok a régi törvény szerint járhatnak el, akik pedig követeléseiket ez idő alatt nem jelentették be és nem hajtották végre, azokra nézve az új törvény kötelőző.

— **A városi rétek sarju termése** ma, vasárnap nyilvános árverésen fog eladni. Az árverés a felső réten délután 2 órakor, az alsó réten pedig 4 órakor kezdődik.

— **Szenzáció a reklámban.** Szenzáció és mégis nagyon egyszerű a Lukács Vilmos reklámirodája (Budapest, V. Fűrdő-utca 10.) által meghonosított új reklámmódszer. Lukács Magyarország és Ausztria több, mint 700 elsőrangú szállójában, kávéházában és vendéglőjében kibérelte mintegy 5700 illemhely ajtóit és ezen ajtók belső oldalán egy nagy belga tükör fölött és alatt művészi kivitelű elegáns reklám-üvegtáblákat helyez el. A reklámok, amely táblák már feltűnő elhelyezésükkel fogva se maradhatnak észrevétlenül. Ennek a szenzációs reklámnak be kell vésődnie a legjobb vásárlói közönség lelkébe és emlékezetébe, és ez az, amit az igazi reklámnak eredményeznie kell.

A „Zenélő Magyarország” közkedvelt zeneműfolyóirat most megjelent 389-ik füzeté újra a legjobb és legkedveltebb zongora újdonságokat közli és pedig: I. Lakatos Ferenc hírneves „Jászberényi csárdás”-át, mely minden jobb cigányzenekar kedvelt műsorszámát képezi. II. Fessler Ottó, „John Chinaman” című, eredeti kínai jellemindulóját.

Minden művelt család asztalának egyik legelőkelőbb ékessége e házi program, mely a lelki hangulatok legfinomabb tónusában tartva, az ábrándos, hűfelhő leányzókatól — a táncos salonteremig és nótás ebédelőig, a legigazibb tetszésre találhat. Szinte ajándékszámában jutányosan jut a zeneértő közönség a „Zenélő Magyarország” minden számához, mert ennyi pénzért — 12 korona évi előfizetésért — csak 2-3 kottát kapna; itt mintegy 120 darabot kap az előfizető a nevesebb hazai és külföldi zeneszerzők legszebb műveiből.

Előfizetheti a most megindult XVI. évfolyam 11-ik félévére, valamint az előző évfolyamokra is, a „Zenélő Magyarország” (Klöner Ede) zeneműkiadóhivatalában, Budapest, VIII. József-körút 11.

Félévi előfizetés 6 korona. Ezért kap az előfizető 11 füzetet s karácsonykor egy 40-50 oldal terjedelmű gyönyörű „Karácsonyi Zenealbumot.”

Az eddig megjelent 380 régebbi füzetekből, 60 különféle összeállítású 30-30 zeneoldal terjedelmű mutatványfüzeteket adunk ki. Ilyen füzet 8-10 korona bolti áru zeneművet tartalmaz, s az ily füzeteket 60-fillerjével hoztuk forgalomba. Ezekről részletes prospectus — ugy egyeb zeneművekről árjegyzéket kívánatra ingyen és bérmentve, mutatványfüzeteket pedig 60 filler levélbélyeg beküldése ellenében küld: „Zenélő Magyarország” (Klöner Ede) zeneműkiadóhivatala, Budapest, VIII. József-körút 11.

— **Anyakönyvi statisztika.** A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési, házassági és halálozási esetek jegyeztettek be:

Születés.

Augusztus 15-én: Tangl János és Kugler Anna fia Sandor r. k. — Preisz Ferenc és Tompek Mária leánya Maria r. k.

Augusztus 17-én: Németh István és Tengelic Anna leánya Anna r. k.

Augusztus 20-án: Weidl Ferenc és Brabenez Eleonora leánya Eleonora r. k.

Augusztus 21-én: Temmel Meuyhért és Milos Anna leánya Mária r. k. — Dominek István és Kis Anna fia István r. k.

Házasság.

Augusztus 15-én: Posch Antal lakatos és Graf Anna.

Augusztus 16-án: Brader József tanítóképző tanár s Terplán Frida.

Augusztus 21-én: Horváth István polgári iskolai tanár és Slezák Mária.

Halálozás.

Augusztus 17-én: Ringauf Jánosné 63 éves r. k. szijbaj.

Augusztus 18-án: Hopp Ilona 8 hó ev. béthurut.

Augusztus 20-án: Döbrössi Lajos 68 éves aggkor.

Augusztus 21-én: Ritter Dániel 4 hónapos evang. ráugógörcs.

Közgazdaság.

Vissza a — földhöz.

Nyár derekán járunk! A városokban pang az élet, az ipari munka vontatottan folyik, a tevékenység is szünetelni látszik s bizonyos mértékig figyelő állásponton van még pihenésben is a közélet minden tényezője, mert tudja, érzí minden, hogy ennek az országnak fő-ütőere most vált új életnevet — mikor a föld gyümölcsöző alakul át értékké, azzal, hogy a föld gyermeke, éppen most, mikor látszólag minden elpihen, ő megtesztelt izmokkal, verejtékezve — dolgozik!

Dolgozik és most nem is panaszkodik! Nem érá ilyenkor a gazda jajszóra sem, mintha csak tudná, érezni, hogy neki el kell némulnia minden panaszával akkor, mikor a nemzet, — a magyar közgazdasági élet, — iránt tartozó kötelessége szólítja a munkához, egy magasabb érdek biztosítása szempontjából.

Es a magyar gazda dolgozik! Verejtéke hull a rögére; mely „életet” ad közvetlenül a családnak, közvetve pedig az állam-élet minden tényezőjének s csak ha elült a tanyák felhő udvarháza mögül a cséplőgép szomorú bugása akkor jut hozzá, hogy számba vehesse fáradságos munkájának eredményeit.

Ezek az eredmények pedig ma már előreláthatók. Silányan fizet a szem, kevés a hozam, a legközelebbi jövő képe éppen nem biztató! A terhek, a családfenntartás, a jövő tél szükségletei tartják meg a számvető gazda képzeletét s mikor mindezt szembevetve a verejtékes munka eredményeivel arra az eredményre jut, hogy a tehettételek fedezésére a terményérték elégtelen, csoda-e, ha ott az éléskamra, a magtár küszöbén felbug a panasz; az elmúlt cséplőgép visszhangjaként.

A panasz pedig talán nem is alaptalan! Valahol valami baj lappang, mely a gazdát sújtja, intézményekben-e, avagy a minden boldogulás gyökerében a földben-e, — kutatja, vitatja, de az eltérő vélemények és felfogások között alig lehet kiigazodni. Ez a panasz ilyenkor aratás után válik leghangosabbá s figyelve a folyamatot, a midőn fakadt elégedetlenség az ipari téren folytatódva nyer viszhangot, kiterjeszkedve az élet minden számattéző osztályaira, megerősítve azt a feltevést, hogy ebben az országban a mezőgazdaság és annak művelőinek létérdekei nyugszik magának az országnak a nemzetnek egész existenciája, jövő boldogulása. A mezőgazdaság művelőinek létérdeke pedig a

földbeu gyökerezik, aszerint amint abból több vagy kevesebb van birtokában, tagadhatja-e bárki is hát, hogy ennek az országnak a lét vagy nem lét kérdése — a birtokpolitika.

Akkor tehát, mikor felhangzó panaszok kufforrásait kutatják, a természet okozta elháríthatatlan csapások után a birtokpolitika terén tapasztalható hiányszágokra akad a kutató szem, melyeket törvényhozásilag gyógyítani évek és évtizedek óta sürget a magyar gazdák leghivatottabb szervezeti élén, maga a legtekintélyesebb gazdatestület és az Országos Magyar Gazdasági Egyesület. Évtizedek mulasztásait iparkodott e téren gyógyítani az a korszak, mely a magyar mezőgazdaság ügyeinek Darányi nevéhez fűződik, mely korszak koronáját a magyar törvényhozás a telepítési törvényjavaslat mielőbbi törvényerőre emelésével teuné fel, megalkotván ezzel a kiindulási pontot ahhoz az évtizedekre terjedő nagy műhöz, mely Magyarország helyes és okszerű birtokpolitikája inaugurálásával a magyar föld s annak művelői részére van hivatva egy szebb egy boldogabb jövőt biztosítani.

Magyarországban mintegy 49 millió hold földterület van kultúra alatt, melyből 20 millió hold föld van 100 holdon aluli kisgazdák kezében. Ez a 20 millió hold föld körülbelül 2 millió 600,000 kisgazda között oszlik meg, vagyis átlagban egy-egy kisgazdára 8 hold föld esik, itt egy oly egészségtelen statisztikai képpel állunk szemben, mely megmagyarázza a panaszt és sürgős cselekvést sürget, a magyar törpe birtokosság megmentése és gyarapodhatása érdekében. Ha a közölt adatokhoz még figyelembe vesszük, hogy a mostani öröklési törvény még a nagyobb birtokoknak is ilyen elforgácsolódásához vezet, mely forgácsok azután elégtelenek a család fenntartására, méltányolnunk kell a jelszót, mely a közeljövő minden törvényhozási intézkedésénél vezérelvül mondja ki, hogy: vissza a földhöz, vissza sürgősen, a helyes, az okos birtokpolitika megalkotása érdekében!

Regény.

A szív örvényei.

Irta: Bonnières Róbert. (Folytatás.)

XV.

A báróné kétségbeesésében nem tudott egyebet tenni minthogy fölkelte férjét és elmondta neki mindazt, amit épp most tudott meg Leától. A báró dühöngött, pogány módon szitkozódott, tombolt és végre, keservesen zokogó nejt kiküldte a szobából; leányát sem akarta látni, előbb gondolkozni akar, hogy határozni tudjon.

Amióta élete annak idején Afrikában veszélyben forgott, még soha oly aggodalma nem érzett, mint e pillanatban. Szemei könyökkel telvék, buskesége megtört és az a körülmény, hogy a gyalázatos merénylet, melyet Roger tervezett, nem hajtott végre, alig birta nevére jelentőséggel; a gyalázat megmaradt, leánya megbecsületlenített.

Kétségbeesésében haját tépdeli, mellét verdesi és fohászodva rehog: Uram, atyám Istene, vétkeztem, nagyot vétettem, de ne büntess ily keményen és keservesen...

A legnagyobb bánat közt töltötte el az új hátralevő részét és mikor a halvány téli nap besütött az ablakon, a megtört férj felállt és az egyik inas által Deutz urat kérte magához.

Deutz ur nyomban megjelent; a báró hebegve mondta el neki, hogy szerencsétlenség történt és kéri készítse elő anyját arra, hogy valami nagyon szomorút fog vele közölni. Aztán a fiatal tudós véleményét kérte a zsidók és keresztények közt való házasságok tekintetében.

Deutz ur nyomban tisztában volt azzal, hogy a báró saját érdekében intézi hozzá a kérdést és egyidejűleg föl fogta azt is, hogy Monach oly választ várt tőle, mely az ő óhajainak megfelelően. Ez okból úgy nyilatkozott, hogy házasságok az újabb időben nagyon gyakran kötötnek és a következő, keneteljes szavakkal fejezte be beszédét: „Nem hiába olvastam én E-zter könyvét és Mardochai, a felvilágosodott elméjű Mardochai, sem tartotta bűnnek, hogy Israel leánya Ahasverus pogány király feleségévé legyen, mert nagyon jól tudta, hogy ez az összeköttetés csak áldásosává válik népére... E vigasztaló szavakkal távozott el Deutz ur, hogy a báró anyjához megy és őt előkészíti.

Az este óta, amikor fia házában az ünnepély volt az öreg Monach asszony nagyon szomorodott. Megfogadta hogy napokon át böjtölni fog, hogy az esetleg beállható szerencsétlenséget elhárítsa és apai istenéhez könyörgött hogy fogadja szívesen áldozatát. És mert a jelent oly nagyon örömtelennek találta, mindinkább a multba merült; visszapiillant életére, megemléskszik férjéről, kinek halotti leplét ő maga varrta, — a frankfurti szerény kis hajlékról az egész világon szétszórott fiukról és az egyszerű, de méltó életmódról, melyet ő és a családja folytatott. Mit nem adott volna azért, ha szombaton még a régi zsinagógába mehetett volna; az oltár melyen a hétágu, ezüst gyertyatartó égett mindig biztos támasza volt neki.

A mikor Deutz ur bejött hozzá és bejelentette, hogy Monach ur meglátja őt látogatni, mert egy szomorú hírt akart vele közölni, az öreg asszony sem meg nem retent, sem nem aggdólt. A mindenható Isten előkészítette őt, rossz álmokat küldvén neki és erőt is adott neki, hogy végzetét elviselhesse.

A szoba, ahol az öreg asszony rendszerint tartózkodni szokott, sötétzöld posztóval volt kárpitozva és a

tejűveg ablakokon át a nap fénye alig hatolhatott be. Egyetlenegy kép díszítette a középső falat: Mózes pástorbotjával, kezében a törvénytáblát hordva. Az asztal mögött magas, takarék áll és e karszékeült az öreg asszony mindkét karját a szék támláján pihentetve és ajkait mozgatta — imákat rebegett.

Most belépett a báró. — Anyja fölállt; nehéz, fekete selyem ruhájának redői körülfolyták alakját, mely ennek folytán még nagyobbnak látszott, a szoroson fejéhez simuló paróka pedig tisztára kiemelte éles arcvonásainak szabályszerűségét. Mialatt a fia beszélt vele az öreg asszony ennek vállaira tette mindkét kezét; régi szokása szerint a báró kerülte a határozott kifejezéseket, hogy a bajt kisebbnek tűntesse föl, mint a a milyen valójában volt. A míg beszélt, az öreg asszony vissza fojtani igyekezett könyveit, nehogy megharagítsa az Istent. De a mint fia bevégezte beszédét, reszkető hangon mondta: „Letértél az utról, melyen apád jártak, nem becsülted az Ur végtelen irgalmát és elfordultál Izráeltől. Miért kellett neked idegen isteneknek szolgálnod, miért kellett Urad örökségét egy tál lenccsért eladnod? De Isten a mindenható, nem tűri el a gunyt; a hitetlenek kiknek nyomába léptél, gunyt üznek belőled és eltipornak! Menj — arass amint vetettél, áldozd föl az idegen isteneknek a gyermekét, kit térdeimen ringattam és megáldottam. — Tamaszd meg e dőledező falat, javítsd ki a kárt, melyet elvakultságod okozott, hogy megmentsd házádat az enyészettől. En pedig hadd siránkozzam, mint őseink siránkoztak a mikor ott ültek Babylon forrásainál és Zionra emlékezve jajveszékelték...”

Mikor az öreg asszony elhallgatott, intett fiának hogy távozzék arcát, keletnek fordítva, hangosan és buzgón imádkozott.

A mikor Roger fölébredt már fényes nappal volt, úgy érezte magát, mintha minden tag a ő-sze lenne törve és a mult éj eseményeinek emlékei éppenséggel nem enyhítették levertségét. Oltózás közben szédülni kezdett, levetette magát a kerevetre és behunyta szemét. Hogy meddig feküldt így, azt nem tudja, csak apja hirtelen belépése riasztotta föl.

— No, mondhatom, — kiált a tábornok feltűnően komor arccal te már igazán bolondul jársz el.

— Hogyan? — kérdezte Roger megilletődve. — Monachék már ily gyorsan fellármázták volna az apját.

— Még kérdés? — folytatja a tábornok; — azt hiszem, te éppen jól tudod, mint én, hogy miről van szó! Jövőben nem igen akad majd valaki, a ki szembe álljon veled a sorompók előtt; a hová te vágysz, ott fi sem nő többé! Tegnap este, hazamenet, betértem a klubba, ott hallhattad volna mint dicsértek;... Hát még a lapok... az egyik ügyetlennek mond, a másik úgy vélekedik, hogy csak készakarva intézhetted azt a vágást, de egy pontban valamennyien egyetértének: egy ép ha szálát sem hagynak rajtad!

Roger hallgatott; mit is mondhatott volna! Apja dühösen szaladgál föl és alá; végre megáll fia előtt és uja kezdi: „Legalább csak arra gondoltál volna hogy Courtaon hogyléte felől kérdezősködjél! De nem, a lusta kutya itt fekszik és ásitoz!... Szerencse, hogy legalább én tudom, mi illik; ott jártam Courtaonnál és ott találtam Frébaultot, az orvost és átkozott cirkszöröknek majd minden tagját... Hala Istennek, a dolog legalább nem veszélyes; de a botrány meg van és ez hiba!”

Roger tartós hallgatása lefegyverezte a tábornokot, dűhe elpárolgott és szivarra gyújtván, az ablakhoz lépett és kinézett rajta.

— Ni, ni! — szölt hirtelen teljesen elváltozott hangon, — ez mégis csak különös. Roger jer csak ide.

A vicomte, ki őült, hogy apja gondolatait más irányban terelheti, gyorsan az ablakhoz sietett; a tábornok labnyomokat mutatott a hóban, mely épp Lea ablaka alá vezettek és nevetve mondta:

— Havazás alkalmával a szerelmeseknek kétszerte ovatosabbaknak kellene lenniük; szeretném tudni, ki az a szerencsés, akit a szép Lea meghallgatott.

Roger némán és zavartan állt, de lassankint az a meggyőződés érelődött meg benne, hogy legjobban teuné, ha apját beavatná a dologba és így eleinte akadozva elmodta, hogy Leát szereti, hogy a leány viszonozza szerelmét és hogy ő volt az éjjeli látogató. A tábornok figyelmesen, de mind izgatottabban hallgatta e beszédet, az öreg ur nagyot csapott az öklével az asztalra és dühösen kiáltott:

— De Roger, hisz ez tene egy dolog... te tisztán az eszedet vesztetted el! En is fiatal voltam valaha, de ilyen dolgokat nem műveltem! Mi lesz most már?

— Azt nem tudom — felel a vicomte bátorlalanul és löképp azért mondtam el neked miudent, hogy jövendő magatartásomra nézve tanácsot adj!

— Igen mit mondjak! Szerencsétlen látogatásoddal megrontottad a leány becsületét és Monachéknak a panaszemelés jogukban áll. El akarod talán venni azt a leányt?

(Folytatjuk.)

Gyakornok

azonnal felvételik Eróth. Jenő könyvkereskedésében Kőszegen.

Házvezetőnőnek

ajánlkozik egy intelligens fiatalabb özvegy nő idősebb magányos urhoz, esetleg vidékre is. Cím: B. J. Kőszeg, Gyöngyös-utca 368.

Dr. NIEDERHOFER JÓZSEF

orvos tudor,

specialista női- és gyermekbajokban, ideg- és nemibetegségekben, Kőszegen letelepedett és rendel naponként délelőtt 8-10-ig és délután 2-3-ig. Lakik a Kossuth Lajos-utca 495. szám alatt a Csapodi-féle házban.

ROPS
biztonsági
gyorsfőző.
Tűzveszély
kizárva.

Ha felborul, elalszik.

Szész ki nem folyhat.

Szenziogyanasztásban igen takarékos.

Kapható minden jobb vasáru és háztartási cikkeket árusító üzletekben.

Ha valahol nem kapható, sziveskedjék hozzánk fordulni.

Képes prospectus ingyen és bérmentve.

ROPS Fémáru Részv.-Társ.

BUDAPEST, V., Külső-Váci-ut 74/39.

Helybell elárusító:

NAGY SÁNDOR.

Bornylvántartáshoz

szükséges nyomtatványok raktáron vannak

Feigl Gyula-féle könyvnyomdában

Kőszegen.

Nyomdász tanoncnak

felvétetik egy jóra való fiu

Rónai Frigyes
nyomdatulajdonosul.

**STOCK COGNAC
MEDICINAL**

szavaltat valóli borparlat

CAMIS & STOCK

gőzpároló telepéből

BACROLA.

Cognac gőztözde állandó
hivatalos vegyi ellenőrzés alatt.

Kapható minden jobb üzletben.

Köszvény-

és csusz-bántalmakban szenvedőknek készséggel és ingyen szolgál fölvi. lágosítással és utbaigazítással a gyógyulást illetőleg

Karl Bader
Jllertissen (Bayern).

Császárfürdő Budapest. Nyári és téli gyógyhely, a magyar Irgalmasrend tulajdona. Elsőrangú kenes hévvizű gyógyfürdő; modern berendezésű gőzfürdő, kényelmes iszap-, medence- és kádfürdők, melyek kiváló gyógyhatással használatnak az összes reumatikus- és idegbántalmaknál. Uszodák, hőlég-, szensavas- és villamosvíz-fürdők. Ivó- és belélegzési-kúra. Prospektust ingyen és bérmentve küldi. Az Igazgatóság.

Keil-lakk

legkitűnőbb mázólo-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér „Glasur“ fénymáz 90 fill.

Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 40 fill.

Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Keil-féle legfinomabb cipő krém 30 fill.

Mindenkor kaphatók:

**Unger József cég-nél
Kőszegen.**

Szombathely: **Kaiser Lajos.**

LEGJOBB MINŐSÉGŰ
**HÁZAI
GYÁRTMÁNYŰ**
OKMÁNY, IRÓ ÉS
FOGALMI PAPIROK
KAPHATÓK MINDEN JOBB
PAPIRKERESKEDÉSSEN

Saját érdekében

csak **BOHN-féle**

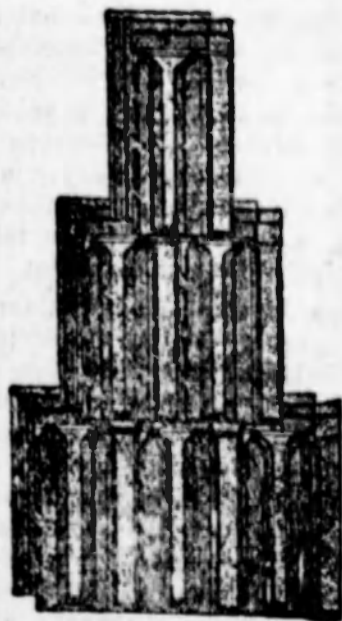
nagykikindai és zombolyai cserepet fogadjon el és utasítson vissza más : : silány minőségű cserepet, mert : :

csak a **BOHN-féle**

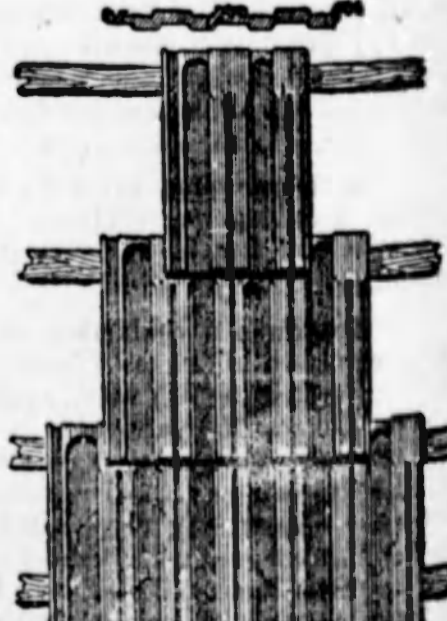
cserep jutányos, szép és szakszerű fedőanyag.

Tessék mintát és árjegyzéket kérni.

BOHN-CSERÉPGYÁR Zombolya.

Bohn kikindai cserépe.

Bohn zombolyai cserépe.

Nyom. Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.